

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitólár sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

A magyar állam és a kivándorlás.

Eszteendő óta alig mulik el nap, hogy egyik másik, vagy valamennyi fővárosi lap fel ne jadjulna a kivándorlás miatt. És ugyancsak esztendő óta folyton ugyanazon modorban tárgyalják a kivándorlók ügyét. Tele tudóval szidják az ugynevezett kivándorlási ügynököket, a külföldi hajóstársulatokat és azokat a szegény balsorsüldözötte magyarokat, akik idehaza nem tudnak megélni és elmenni az oceán másik oldalára. Nem csoda, ha az ilyen nem tárgyilagos felfogásnak nincsen meg a fogantatja. Akárhogy irnak is az ujságok, a kivándorlás mindinkább erősödik, az ügynökök akadálytalanul folytatják munkájukat és a nép helyzetén semmit nem javítanak, hogy elvegyék kedvét a kivándorlástól.

E cikk írója nem lát olyan nagy veszedelmet a kivándorlásban. Sőt ellenkezőleg, olyan bevezető csatorna félét lát benne, mely megkönnyíti az állam és a társadalom terheit. Mert az a magyar gazda vagy munkás aki hosszú és keserves küzködés u-

tán rászánja magát arra, hogy elmegy az idegenbe, megélni, pénzt keresni, ha itt maradna, csak terbére válna az államnak és a társadalomnak, vagy elpusztulna nyomorában, vagy a bűn ösvényére kényszerítené az éhség. Szóval, a legtöbb kivándorló, ha nem vándorolna ki, szaporítaná a nálunk ugyanis elég nagy számát a proletároknak, ami aztán komolyabb következményeket vonna maga után.

Azután meg nem úgy megy el hazulról a kivándorló, hogy sohse térjen többé vissza. Megállapított tény, hogy a kivándorlók nyolczvan százaléka hazajön. De nem szegényen, éhesen, nyomorúságosan mint ahogy elhagyták hazájukat. Hanem vidáman, jól kiöltözködve, pénzzel és reménységgel. Visszamennek szülőfalujukba és ha csak lehet, újra visszaszerzik azt a házaeskát és földesekét, amit az adó vagy egyéb adósság miatt árvereztek el. Megtelepszenek és akik néhány esztendő előtt gyűlölettel és keserűséggel szívükben hagyták el hazájukat, most annak nyugodt s jómódu polgáraivá válnak. Amerikában, a csuf Amerikában keresték a pénzt hozzá. . .

S mit szóljunk arról a mil-

lió és millió forintról, melyet a kivándorlott apák, fiak és fivérek küldenek haza évente családjuknak? Egész nagy járások élnek amerikai pénzből, a családok, az ipar, s kereskedelem, az adóhivatal. Ha azok a szegény emberek nem mentek volna ki Amerikába, azokon a vidékeken most olyan nagy lenne a nyomorúság, akár csak a rutének között.

Gyakran irnak a lapok kivándorlók pusztulásáról s az ilyen sporadikus eseményt általánossá teszik, úgy hogy az ember azt hihetné, hogy a magyar kivándorlók valamennyien az éhalállal birkóznak odakint. Ezt a politikát nem lehet helyeselni. Megegyik, hozzá bizony elég gyakran megegyik, hogy kivándorlók elpusztulnak, tönkre mennek, legtöbbszörre a kivándorlási ügynökök gazsága folytán.

De hát tessék akkor a kivándorlási ügynökök ellen fordulni, tessék a kivándorlási ügyét rendezni! Ez lenne az orvoslás egyedüli módja, nem a nemtörődomség struopolitikája, sem a gombos ujságezikk. Ha a magyar állam szívében viseli a kivándorlók sorsát, akkor ne igyekezzék megakadályozni a kivándorlást,

T Á R C Z A.

Az ellenreformáció kora.

Irta dr. Marczali Henrik.

Régi metszetek, régi irások közt lapozgatva, meg-meglegyint a mult szelölője. A sárga, dohos lapokból az emberiség egész történelmének kísértete száll felénk. Kezünkben reszket a lap, melyben hosszú fürtű, tollas barétu, drága palástjukban egészen elvesző vézna aggok, egyenes kardu, erős fejedelmek képmása tekint reánk. S a mint elnézzük a bársonytengerben elvesző parányi nő kezeket, a lehetetlen frizurákat, a csodálatos, minden formát eltakaró öltözeteket, ezekről a köriratos kis kerek képekről, a Crispin Vandasse idomtalan metszeteiről, a Janet homályos festményeiről felénk tekintő szemekből úgy szeretnénk kiolvasni a multak egész történetét. — Kezünkben megreszket a lap, suhogása az

évszázadok suhanását esendíti fülünkbe, s az elforgatott lapok között meg-megsimítja a lelkünket egy-egy bársonyos szem, szemünkbe ötlük egy-egy gazdag, szép hajkorona és oly sokat szeretnénk kiolvasni ezekből a merev szemekből, érezni véljük a ruhák suhogását, pillantani látjuk a szemeket, mozdulni az ajkat és lelkünket körülveszi, elbűvöli, elmeríti a mult időknek titokzatossága. Ugy érezzük, hogy végtelenül kevés az, a mit róluk tudunk, egy pár sornyi fekete betű, nem kétségtelenül hiteles adatokból, találmásra összeróva, a melyek kétes valóságosságát nem tudni, melyik pillanatban dönti halomra egy német magántanár valami hatalmas Beitraggal. Ugy epeszt a vágy megtudni valamit ezeknek a ruhákba temetett, bársonyba fulasztott embereknek a mindennapi életéből, mert öntudatlanul is akaratlanul is érezzük, hogy utánuk több maradt az egysornyi fekete betűnél és annál a gyenge képnél, melynek tekintete oly sem nitmondó rejtélyességgel pihen meg rajtuk. Hagytak ők maguk

után mélyebb nyomokat is, felíratlanul és lerajzolatlanul, szót, melyet elnyel a levegő, de a mely bennünk még most is rezeg, eszmét, a mely már történelemmé lett, de a melynek visszhangja századok óta lelkünkbe cseng észrevétlenül, titkosan, melegen, örökké. Csodálattal és rokonszévvel tekintünk rájuk, a kik esontkezüket összekulesolva pihennek templomok padlója alatt, nézve az örökké nyíló rózsát a kripta üvegablakán, vagy vörpadok tövében, vagy jeltelen sirookban és az ő szemükből egy-egy egész kor tekint reánk, mert hisz hiába hal meg valaki, a lelke itt van nomlokunkon, szemünkön, egy mozdulatunkban és szelleme visszakísért az unokák unokáiban is. És soha senki nem vott, a ki hiába élt volna a világon, mert mint Renan mondja: „ha mi elveszünk is, élve maradnak barátaink, a kik ránk gondolnak és ha ők elpusztulnak is, még megmaradt Bretagne és a ki elmegy a temetőnk mellett és kis fakeresztjeinkre pillant, egy pillanatra a lelkébe öleli ami lelkeinket.” És a

mert erre úgy sem képes. Aki idehaza nem tud megélni, de Amerikában jólétet remél, azt nincs az a hatalom, ami visszatartsa.

A magyar állam itt csakis úgy állhat hivatása magaslatán, ha kezébe veszi a kivándorlás ügyét. Ha minden irányban támogatással és felvilágosítással szolgál a kivándorlóknak. Ha a kivándorlási társulatokat, melyekről bebizonyul, hogy csak a kivándorlók kiszípolozására törekcszenek, az országból kiutasítja.

S végül ez a fő, ha odakünn Amerikában is megmarad a kivándorlók támaszának. Ha azokon a vidékeken, ahol kivándorlók nagyobb számmal települnek meg, konszultátusokat állít fel, melyek azon örködnek, hogy jogtalanság ne essék idegenbe vándorolt népeinken s ne engedje őket bünbe vagy nyomorba jutni. Nemcsak erkölcsi, de anyagi tekintetben is azonnal szembeütő ennek az intézkedésnek az előnyös volta, mert hisz a magyar munkás az idegenből vagy haza küldi a pénzét, vagy összegyűjti s úgy jön vele haza. Midőn az intéző körök a kivándorlás ügyével foglalkoznak, ebből a szempontból ítéljék meg a helyzetet amint azt tették és teszik a Német, Angol, Francia és Olaszországban, melyeknek kivándorolt lakossága népesítette be a múlt században Amerikát.

Nem struez politikára, nem hazafias frázisokra van szükség e kérdésben, hanem okos és humanus állami intézkedésekre.

mint nézzük a régi metszeteket, ime a mi lelkünkbe is behuannak lágyan és esenedesen a lilomkaresuságu szép asszonyok, a hadverő vitézek, kikről keveset és mégis oly sokat, mindent tudunk: szerettek és szenvedtek, mint mi. S a nagy tragédiák, melyek elszálltak fejük fölött, csak azt mutatják, hogy sohase nőtt virág, a melyet vész meg nem tépdesett.

Ennek a kornak, a melynek történetét Marczali oly mesteri módon írta meg, megvannak a maga nagy tragédiái. Kezdődik a kötet II. Fülöp korszakával. A lovragias nagy királynak és fiának Don Carlosnak viszályával. Nagy és véres tragédia ez a hatalmas király és az erélyes fiatal királyfi közt, a ki kezét emel atyjára, hogy meggyilkolja. Oly szomorú és megható az ő történetük, az atyáé, ki utódra vágyott, de fiát szeretni nem bírta — s a fiáé, a kiből minden jobb tulajdonság hihetetlen szertelenséggel párosulva jelent meg. A kit szeretett, atyja vette el, a trónon, a melyre vágyott, atyja ült és atyja érezte, hogy fia a szerelemben is trónkövetelő. Szegény szép királyfi, a kit elorvasztott az izzó castilliai nyár, aki elzárva elnyelte gyűrűjének

H i r e k.

— **A barcsi járás új főszolgabírája.** Fenyőssy Ödön elhunyt főbíró helyébe e hó 5-én ejtetett meg Kaposváron a választás, mely alkalommal egyhangulag Sárközy György járásunk eddigi népszerű szolgabírája lett megválasztva a baresi járás főszolgabírájává. Örömmel üdvözöljük Sárközyben új főbírákat, ki 3 évi itt működése alatt úgy is mint hivatalnok, úgy is mint társadalmi ember, a nép szeretetét s bizalmát kiérdemelte. Új főbírák e hó 11-én, vasárnap tartja székfoglalóját, mely alkalommal Bares község képviselőtestületének elhatározása folytán tisztelgő küldöttség üdvözlö. Utána fényes banket lesz a főbíró tiszteletére.

— **Bucusi banket.** A városunkból távozó Tallián Andor h. főbíró tiszteletére esütörtökön este fényes banket volt a Nemsies féle vendéglőben, melyen nagy számmal vettek részt a távozó főbíró tisztelői, kik meleg ovatiokban részesítették. Tallián h. főbíró rövid itt léte alatt úgy Bares község, mind a vidék polgárainak meleg rokonszenvét vívta ki.

— **Szalóky Dániel követjelöltisége.** Szalóky Dániel, lapunk kitűnő barátja és munkatársa, kiről mi is megirtuk a fáma után, hogy függetlenségi programmal képviselőjelöltnek akarták fölléptetni a n. atádi kerületben, most Varasd-Topliczáról egy humoros, de szellemesség és mély hazafiságtól duzzadó verssel hártja el magáról ezt a feltevést. Az érdekes verset itt adjuk:

✓ **Egy néptanító követjelöltiségehez.**

(Viszhang dr. Sz. I. fő-főkortesem holtakat is feltámasztó verseire.)

Válaszul a somogy megyei lapokban követjelöltiségre vonatkozó híradásokra is. „Lányomnak szölok, menyem is értsen belőle.“

Sz. D.

Eddig azt hittem, hogy csak mókázatok velem, Midőn „követjelölt“ ezimmet tituláztok:

gyémántját, mert halálthozónak hífte.

A legendák, melyek halála után keletkeztek, sötét színben rajzolták Fülöp királyt.

Az ő tragédiájuk mellett itt a másik is, a nemzetek nagy tusája, mely két női lelket választott színhelyéül. A hideg Erzsébet és a gyönyörűsége, szép Stuart Mária állanak itt szemben jelentve két vallást és két nemzet küzdelmét, két karaktert is. Az egyik királya nemzetének, férfias és erős, logikus határozott, de rettentetes. A másik, amilyen hatalmas, olyan gyöngy, szép és oly nagyon asszony. Skótok szomorú, szép királynője, reszket kezünkben a lap, a melyről képmásod tekint felénk, a szép alak, melyet hideg várakba zártak, a szép szem, mely börtönből tekintett távol országa felé, a lányos, szép fej, mely legördült a vérpadon. A hóhér még feltartá a fejet, mely csak a második csapásra hullt le és elkiáltta: „Isten tartsa meg Erzsébet királynét,“ s a pap hozzátette: „Igy vesszen minden ellensége.“

A halál mindent kiegyenlít, tetemei ma békén nyugszanak a westminster abbeiben, Erzsébet tetemeinek szomszéd-ságában.

Franciaország története emelkedést

Most már valóságga látom átvedleni Engem megtisztelő tréfás mókázatok. Elméd tárházából s szived tengeréből Ki- és felpattanó fényes eszme-gyöngyök Galvanizálják és életre is keltik Az eddig elgázolt port és földgöngyöt.

Önbizalmam tenger-apálya (ugy érzem) Lelkes soraidra dagálylyá változott . . . Most látom tisztában: eddig is vótkezott, Midőn a szerénység oltárán áldozott! . . . Verseid ragyogó tükrébe tekintve: Lehorgasztott fejem felemelve látom. . . Bolond, aki maga-magát kicsinyeli A küzdő porondon, a világ-vásáron! . . .

Most már elhiszem, hogy megtisztelve leszte k, Ha a „jelöltséget sok-sok unszólásra Elfogadván: „veni, vidi, vici“ léssen, S pírulva gondoltok majd a mókázásra! A gyengék kedvéért, kik még nem ismernek (Van-e ilyen ember nagy Magyarországon?) Elmondom programmom. . . boldogít s üdvözít Ez minden jó magyart itt s a más világon.

Azon igyekezem, hogy az „egyenlőség,“ „Testvériség“ mellett a valódi „szabadság“ Földi malasztjait, hazám polgárai, Drága tartalmuktól meg-nem fosztva kapják. Más szavakkal mondva: a műveltség, erény És anyagi jólét sikerén munkálva, Azon fáradozom, hogy viruljon e hon S boldoguljon ennek minden egy polgára!

Ez „okos“ programot — őszintén megvallva — Ki nem tudtam volna magamtól fundálni, De tán nem kisebbség, sőt érdem: bevallni, Hogy biz' én itt s amott szoktam — plagizálni Égbe szállt „Illés“-ünk*) leesett palástja, Egyik redőjéből hullott ki s felvovém, Ennek varázsától — szívembe foglalván Istenemre mondom! . . . ujra születtem én! . . .

Lelkem egy tűzszőlő, szívem izzó-kazán S erős várai a hazaszeretnek! Ilyennek kell lenni minden jó magyarnak, Kiváltképpen pedig országos követnek! S midőn magasztaló dalaid elkezded, Tudom, hogy ezernyi-ezer ajak zeng; „Szalóky igazi népbarát, neki hát Jelöltnék s választott követnek kell lenni.“

Önérzetem tenger-dagályán hajózva. . . Mint dukál: magásra vetém tekintetem, Mennybeszállt „Illés“-ünk égi látományként S dicsőült alakban jelent meg éneke. . . Alátekint s nézi, hogy lehullt palástja Hová esik s vajjon ráillik-e másra? . . .

*) Szilágyi D.

mutat e korban. IV. Henrik erős uralma alatt fellendül az ország, Medici Mária udvarában vigan él a francia nemesség, Richelieu palotájában nő a francia politika és minden várja, hogy megjelenjék ő, a Napkirály. Egy nemzetnek fejlődő jelleme, pompaszeretete, hiúsága, elmés-sége, egész lénye tükröződik azon a szép színes képen, mely azt a jelenetet ábrázolja, mikor XIV. Lajos arannyal himzett selyem diszruhák közt, rengő tollu baldachin alatt, teljes udvari pompával fogadja Chigi bibornokot. — Egy másik képről Cromwell szomorú arcza tekint reánk, vasba öitözve; a politikus minden vonásán látszik, hogy egy nemzet újjászervezésére született. Mellette Milton szelid arczával, 62 éves korában a milyen volt.

A magyar történelemnek nagy hely jut a könyvben. A Báthoryak erdélyi uralmát, a hosszú háborút, Bástia és Székely Mózes történetét mondja el benne Marczali, számos képpel illusztrálva elbeszéléseit, a melyek közül a legtöbb itt jelenik meg először. Az ország belső állapotait külön fejezetben tárgyalja nagy szakavatottsággal. Boesky István felkelése, a bécsi béke, a Habsburg házban kitört testvérharc, az 1608-iki törvények,

Lemenydörög, midőn látja, hogy sokan, de
Hozzá méltatlanok kapkodnak utána!

Feltékték rája s szeme tüzlángjában
— Semmit sem nagyitva — megláttam magamat
S ime, hol hajóztom... rakétáid fényén...
Áradozó vízem egészen kiapadt!...
szíve, lelke, gazdag tárházából szórván
— Csillaghullásképen — tündöklő kincseit;
Ezeknek fényénél nem láthattam többé
Feldiesért jelölted' parány-érdemeit!

Hajóm megfeneklett s egy biztos talajon,
Hála végzetemnek! újra kiköthettem,
S az eszmemagvaknak termésre alkalmas
Népünk szívtalaján tovább kertészkedtem...
S ha „Illés“-ünk és több „Mózes“-ünk, „Lajos“-unk
Eszméi ezen ősz talajon kikelnek:
Hasznos munkatársa lések én itthon is
— Habár szerény körben — minden egy követnek!
Varasd-Toplicza, 1901. aug. 4.

Szalóky Dániel, tanító.

— **Fenyés Isteni tisztelet** folyt
le e hó 10-én, szombaton délelőtt a barcsi
iszr. templomban. Ugyanis a rendes
szombati Isteni tiszteletet ünnepélyesebbé
tette még az az alkalom, hogy Breuer
Ferencz helybeli nagykereskedő az iszr.
szokás szerint 13 évet betöltött Pali fiát
ez nap avattatta a férfiak sorába vallásos
ünnepélyességgel. A felavatást dr.
Perlesz Armin pécsi főrabbi végezte, ki
remek oktató beszédet mondott a felavatandóhoz.
Majd később az általános hallgatóság
fordulva, igazi szónoki művészettel,
mély vallásosságtól áthatott beszédet
mondott a nagyszámú hallgatóság lelki
gyönyörére. A vallásos szívű atya a nap
örömeire nagyobb összeget adott jótékony
ezélokra.

— **Munkás ünnepély.** A folyó hó 4-én
hirdetett majális, a dohánybevéltő hivatali
munkásnök nyári mulatsága igen jól sikerült.
Délután 4 órakor indultak a beváltchivatalból,
az összes munkásnök mintegy 170-en,
mind vasárnapi esinos ruhákban öltözve,
négyes sorokban, a hivatali felvirágozott
zászló előlvívése és a Rákóczi-induló
felvillanyozó ritmussal mellett; a tisztelők
kíséretében, a palfalusi Szabó-féle kertbe.

Báthory Gábor élete, mind egész világtárs
bánkban jelennek meg az olvasó előtt.

Marczali történetírói érdemeit nem
szükség e helyen kiemelni. Bizonyos,
hogy itt a legjobbat nyújtotta mindabból,
a mit csak nyújthatott; kitűnő gondnal
választotta össze az illusztrációkat,
nem különben a térképeket. A színes képek
közül meg kell említeni XIV. Lajos pompás
képét s Turenne arcképét. A térképek
közül különösen kiválik a Magyar-és
Erdélyország Bethlen Gábor halála évében
címmel. A jó képeknek azonban se szeri,
se száma. Vannak itt oklevelek, manifesztumok,
köztük Gusztáv Adolfé, német Flugblattok,
számítalan arcz- és éremkép; egész külön
gazdag gyűjteményt tesznek ki a harminczéves
háborúra vonatkozó képek, köztük Callot,
Janet nagy hírű metszetei. Az egész kötet
mind tartalomra, mind művészi gondra és
kiállításbeli izlésességre egyik elsőrangú
terméke irodalmunknak.

Közölve a Budapesti Hírlap július 20-iki számából.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője
dr. Marczali Henrik, egyet. tanár. Egy-egy
kötet ára diszes félbörkötésben 16 korona;
füzetekint is kapható 60 fillérré. Megjelen
minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál
(Révai Testvérek Irod. Int. Rt. Budapest,
VIII., Üllői-ut 18 sz.) s minden hazai
könyvkereskedés utján.

A kerthelyiség, igen izléesen, lampiónokkal,
lombfüzerekkel virágcsokrokkal és galyakkal
volt díszítve, különösen a táncz hely, mely a nap
heve ellen is védve volt. A bejáratnál nem
messze, a díszítés között, meglehetősen magasan,
egy igen szép nagy élővirág koszoru volt
alkalmazva, melynek széles fehér moár szallagján,
arany betűkkel írva, e felirat díszelt:
„Éljenek a dohányraktári tiszturak.“
A munkásnöknek ezen a kedves virágok által
kifejezett üdvözlete, minden ékes szólásnál
többet mondó, őszinte és közvetlen szívhez
szóló volt. A kiérkezés után ozsonna volt
és 5 óra után a zene vidám hangja töltö be
a kerthelyiséget, megkezdődött a táncz;
mindinkább jöttek a vendégek és a táncz hely
és a környéke élénk képet nyújtott.

Nagy örömet okozott a munkásnök és a
rendezés között, hogy a főtisztelendő leli
ész urak, valamint a helybeli intelligencia
több tagja, úgy a kereskedő és iparos
osztály majdnem teljes számmal megjelent.
Estefelé a munkásnök hozzátartozói is
eljöttek. E körülmények valamint a kedvező
igen jó, hűvös idő következtében is, az
ünnepélyen mind végig a legjobb hangulat
uralkodott. A vendégek között több ur
nők és családok is voltak, kik az asztalok
körül ülve, az élénk képet figyelemmel
kísérték. A mulatság éjfél után 2 órakor
ért véget, a főérdeim a rendezésben Oláh
Sándor jövedéki tiszt és Göndöcs György
altisztet illeti meg, kik teljes odaadással
buzgókodtak az ünnepély sikerülte körül.
A mulatság szépen jövedelmezett a kórház
alapra is, mert másnap a leszámolás
megtartásán, a rendezőség 60 koronát
adott át Kriesz Ede községi bírónak.

Felülfizettek: Banovszky Gyula hiv. főnök
4 kor., Oláh Sándor tiszt 2 kor., Marusák
Dániel (H.-Böszörmény) Fuchs Pál, Mandl
László 1 kor., 20 fill., Fodor Mihály,
Albrecht N., Kohut Pál, N. N., Neumann
Gyula, N. N., N. N., N. N., Klein Miksa,
Fried Ede, Göndöcs Ferencz,

Müller Károly, Nering Adolf, N. N., 60 fill.
Magenheim János, Szijártó, Jankovics N.,
Körmendy Alajos, 40—40 fill. Aspán Pál,
Weisz Mór, Blum Dezső, Cserényi, Makk
Antal, Bradics N. Neuhard János, N. N.,
Kövesi N., Steiner Simon, Tausz Pál,
Liezov N., Weisz Zsigmond és Sapringer
20—20 fillér. Ezen adakozóknak
köszönetet mond ez uton is a rendezőség.

— **Jégverések.** E hét eleje körül
vidékünkön több községből jeleznek
jégveréseket, nevezetesen Rinya-Szt.-
Király, Görgeteg, Hosszúfalu, Lábod
stb. más községből, néhol nagyobb
mértékben, különösen Lábodon,
hol a szőlőben nagy kárt tett. A
többi helyeken is úgy a szőlő,
valamint dohányban tetemes kárt
tett.

— **Zászlószentelési ünnepély.** A
nagykanizsai ipartestület f. hó 15-én
Vócesey Zsigmond polgármester
védnöksége és dr. Benezik
Fereneczné urnő zászlóanyasága
mellett zászlószentelési ünnepélyt
tartja. Az ünnepély sorrendje a
következő: 1) Ébresztő a helybeli
tűzoltó egyesület zenekara által.
2) Reggel 8 órakor gyülekezés a
„Polgári Egyesület“ nagytermében.
3. Fél 9 órakor küldöttség
menesztése a Védnök és Zászlóanyához.
4. 9 órakor a Védnök és Zászlóanya
fogadtatása a Polgári Egyesület
nagytermében. 5. Diszkozsűlés a
Polgári Egyesület nagytermében.
6. Fél 10 órakor diszfelvonulás
zenekar kíséret mellett, bevont
zászlóval a Sugár-uton, Koronaherezeg-
utezán, Erzsébet-téren, Fő-utezán
és Deák Ferencz-téren át a városi
róm. kath. felső templom előtti
térre. 7. 10 órakor ünnepi mise.
Tartja: főtiszt. Nith Norberth.
Mise után ünnepi beszéd. Tartja:
Banekovich János. Ünnepi beszéd
után az Irodalmi és Művészeti
Kör dalárdája fog közreműködni.
8. Ezt követi a szegbeverés.
9. 1 órakor társasbéd a Polgári
Egyesület nagytermében. 10. Délután
fél 3 órakor gyülekezés a Polgári
Egyesület nagytermében és a
szegbeverés folytatása. 11. Este
8 órakor zártkörű táncmulatság a
Polgári Egyesület nagytermében
1 korona beléptidij mellett.

Magyar-szlavon kerületi takarékpénztár részvény-társaság Barcson.

Részvénytőke 100,000 kor.

Leszámitol váltókat, utalványokat és más hitel-
papirokat, eszközöl értékpapírok adás-vételét a legelő-
nyösebb feltételek mellett, kölcsönöket ad telekkönyvezett

ingatlanokra és földbirtokra

készpénzben.

Elfogad betéteket takarékpénztári könyvecskékre
és folyó számlára

5 % -os kamatozással

minden levonás nélkül.

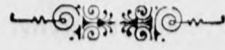
Pénztári órák d. e. fél 9-től 12-ig.

„ „ d. u. 3-tól 5-ig.

A közeledő új iskolai tanévre mindennemű
iskolai könyvek, író- és rajzeszközök

kaphatók

Barcson, a könyvnyomdában.

Ugyanott kaphatók kitűnő minőségű
irodai és levélpapírok, albumok, emlékkönyvek, képeslevelezőlapok
nagy választékban, gyönyörű kivitelben.

Raktáron tartatnak mindennemű
üzleti könyvek, jegyzői-, ügyvédi-, orvosi-
stb.-féle nyomtatványok.

Esemény
a magyar
irodalomban!

Nagy Képes Világtörténet

AZ EGYETEMES TÖRTÉNE-
LEM KLASSIKUS KÖNYVE,
A LEGGAZDAGABB TÖR-
TÉNELMI KÉPTÁR

Tizenkét kötetben.

Eddigélő hat kötet jelent
meg. — Négy havonként
jön egy-egy kötet.

Bővebbet a prospektus, melyet
mindenki ingyen kap.

A teljes mű ára
192 korona.

Szerkeszti a legkiválóbb magyar
írók közreműködésével:

Marczali Henrik.

Megrendelhető

3 koronás
csekély havi
részletfizetésre

az előlap se-
gélyével, mely
kivágandó és le-
velezőlapra ra-
gasztva hozzánk
beküldendő.

Révai Testvérek
Irodalmi Intézet
Részvénytársaság

Budapest,
VIII, Üllői-ut 18

A Nagy Képes Világtörténet

azért reménye a magyar irodalomnak, mert az első teljes, tökéletes, minden igényeknek megfelelő világtörténelem.

A Nagy Képes Világtörténet

megjelenésével minden más világtörténeti mű elavult és érdektelenné vált.

A Nagy Képes Világtörténet

az élet bibliája nélkülözhetetlen és mindenkinek, a ki művelt ember akar lenni.

A Nagy Képes Világtörténet

az a mű, melyből az egyén, a család, a társadalom hazaszeretést és összetartást tanul.

A Nagy Képes Világtörténet

fejleszti a műizlést, táplálja a tudást, nemesíti a lelket.

A Nagy Képes Világtörténet

brillians stílusával és pompás illusztrációival nemcsak tanít, hanem oktatta gyönyörködtet is így a legnagyobb szellemi élvezetet nyújtja.

Ezennel megrendelem a Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaságtól Budapesten a

Nagy Képes Világtörténet

című művét 12 kötetben 192 koronáért, tudomásul vevén, hogy eddigélő hat kötet jelent meg s a további kötetek 4 havonként jelennek meg. Kötelezem magam a társaság pénztárába Budapesten a szállítástól kezdve 3 koronát havonként mindaddig befizetni, míg a mű teljes vételára törlesztve nincsen. Az esetleg elmaradó részletek költségemre postai megbízás útján szedhetők be és ennek be nem váltása esetén a mű teljes hátralékos vételára esedékessé válik. A mű további kötetei a megjelenéshez képest és fizetési arányában szállítandók.

Kelt

Név:

Állás:

Nyom. a barsi könyvnyomdában.